

РЕШЕНИЕ

№ 3741

гр. София, 09.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 24.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **914** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно Процесуалния Кодекс /АПК/ вр. с чл.38, ал.7 от ЗЗЛД

Образувано по жалба на В. В. К. срещу Решение № ППН-01-157/ 2019г от 1.11.2019г на Комисията за защита на личните данни с което жалба рег. № ППН 01-157 от 11.02.2019г на жалбоподателката срещу И. Н. е обявена за неоснователна.

Твърди материална незаконосъобразност на оспорения акт. Неправилно било прието наличие на съгласие за видеонаблюдението и че е изпълнено изискването на чл.6 пар.1 б. „в“ от Регламент 2016/ 679, тъй като ОС на ЕС било проведено пет месеца след депозиране жалбата до КЗЛД. Сочи също липса на информираност на живущите в етажната собственост за видеонаблюдението, липса на достъп до системата за видеонаблюдение. Монтираните камери не били в общите части на етажната собственост. Моли да се отмени решението. Допълнителни доводи излага в писмена молба. Претендира разноски.

Ответникът - Комисията за защита на личните данни чрез процесуалния си представител в писмени бележки оспорва жалбата като неоснователна и моли да се отхвърли.

Заинтересованата страна – И. П. Н. чрез процесуалния си представител излага съображения за неоснователност на жалбата. Претендира разноски.

СГП не изпраща представител.

Административен съд, С.- град, като взе предвид представените по делото писмени доказателства и становищата на страните, прие за установено от фактическа страна

следното:

Производството пред административния орган е образувано по жалба вх. рег. № ППН 01-157 от 11.02.2019г от В. В. К. с твърдения, че И. П. Н. като е поставил камери от външната страна на балкона на жилището си, находящо се в [населено място], [жк], бл.954 ет.11 ап.51, осъществява наблюдение на междублоковото пространство в нарушение на чл.32, ал.1 и ал.2 от Конституцията на Р България.

С оглед изясняване на обстоятелствата по жалбата, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс е уведомен И. П. А. като на основание чл. 36 от АПК е указано да представи писмено становище.

С оглед изясняване на случая и в изпълнение на Заповед РД 15-292 от 30.09.2019г е извършена проверка по предмета на жалбата. Изготвен е констативен протокол, с приложен към него снимков материал. Резултатите от проверката са обективирани в констативен акт №ППН-02-534/7.10.2019 г. (л. 46). Проверяващият екип е констатирал, че процесната сграда на посочения в жалбата адрес представлява 13-етажна жилищна сграда - етажна собственост с един вход и 61 апартамента. Констатирано е, че е монтирана функционираща система за видеонаблюдение състояща се от 2 (два) броя видеокамери, свързани към записващо устройство и монитор за наблюдение в реално време. Камерите били монтирани на външната фасада на ап.51, собственост на И. П. Н.. Описано е, че системата за видеонаблюдение е изградена след проведено общо събрание на етажната собственост и взето решение на 18.07.2019г. При извършения оглед на място е установено, че едната от камерите не работи, а другата заснема паркинга пред входа на блока и подстъпа към входа. Констатирано е, че на входната врата на блока има поставен информационен стикер за видеонаблюдение, който е скъсан и надписа се вижда частично.

На проведено на 16.10.2019 г. заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество и е постановено оспореното в настоящото производство решение № ППН 01-157 от 1.11.2019г

Въз основа на така приетата за установена фактическа обстановка, настоящият състав, приема за установено от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149 от АПК от надлежна страна с правен интерес от обжалване, поради което е допустима.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – Комисията за защита на лични данни. На основание чл. 9, ал. 4 във връзка с ал. 3 от ЗЗЛД решенията на Комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ, който съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗЗЛД и чл. 4, ал. 1 от Правилника е председател и 4-ма членове при проведено открито заседание. След като изрично не е посочен вида на мнозинството, се приема, че то е обикновено, а не квалифицирано. Правилата за кворума и мнозинството са изложени в чл. 8, ал. 6 и ал. 7 от ПДКЗЛДНА: заседанията на Комисията се провеждат, ако на тях присъстват най-малко трима от нейния състав. Комисията взема решения чрез явно гласуване с мнозинство от три гласа. На проведеното на 16.10.2019 г. заседание на КЗЛД, когато е взето оспореното в настоящото съдебно производство решение, са присъствали четирима от членовете на комисията. Решението е прието с единодушие. Предвид това, съдът счита, че актът е постановен от компетентен орган в съответствие с предоставените му правомощия и в предвидената от закона писмена форма, като съдържа всички изискуеми по чл. 59 от АПК реквизити, поради което не е нищожен и е постановен в съответствие с изискванията за форма на административния акт. Не са допуснати съществени

нарушения на процесуалните правила довели до ограничаване на правото на защита на участниците. На заинтересованата страна са връчвани своевременно преписи от депозираните в производството книжа и доказателства и е осигурена възможност да изрази становище.

Съгласно чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД (ДВ, бр. 17 от 2019 г.) Комисията за защита на личните данни, наричана по-нататък "комисията", е постоянно действащ независим надзорен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Регламент (ЕС) 2016/679 и на този закон.

Съгласно легалното определение на § 1, т. 1 и т. 4 от ЗЗЛД, По смисъла на този закон 1. "Лични данни" е понятието по чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679. "Обработване" е понятието по чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Според чл. 1, т. 1. "лични данни" от Регламент (ЕС) 2016/679 означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано ("субект на данни"); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. т. 2 на чл. 4 от Регламент (ЕС) 2016/679 гласи, че "обработване" означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, поддреджване или комбинирани, ограничаване, изтриване или унищожаване.

В чл. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679 са посочени изискванията при събиране и обработване на личните данни: 1. Обработването е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия:

- а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели;
- б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор;
- в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора;
- г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице;
- д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора;
- е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

Изрично в чл. 7, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 е предвидено, че когато

обработването се извършва въз основа на съгласие, администраторът трябва да е в състояние да докаже, че субектът на данни е дал съгласие за обработване на личните му данни.

В § 1, т. 2 от ДР на ЗЗЛД (изм., бр. 17 от 2019 г.) е предвидено, че по смисъла на този закон "Администратор", с изключение на администратора по глава осма, е понятието по чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679. А съгласно т. 3. от ДР на ЗЗЛД "Обработващ лични данни" е понятието по чл. 4, т. 8 от Регламент (ЕС) 2016/679. Съответно според чл. 4, т. 7 и т. 8 от Регламент (ЕС) 2016/679 "администратор" означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка. "Обработващ лични данни" означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която обработва лични данни от името на администратора.

Безспорно, в случая обработването на личните данни е осъществено в сграда в режим на етажна собственост. Визираната хипотеза на осъществено видеонаблюдение в жилищни сгради в режим на етажна собственост е установен в разпоредбите на чл. 11, ал. 1, т. 10, б. "а" и чл. 17, ал. 3 от ЗУЕС, в които са установени правомощията на Общото събрание на ЕС като орган на управление. Съгласно чл. 11, ал. 1, т. 10, б. "а" от ЗУЕС, Общото събрание приема решение за извършване на разходи, които са необходими за поддържане на общите части. Нормата на чл. 17, ал. 3 от ЗУЕС определя, че посоченото решение се взема с мнозинство повече от 50 на сто от представените идеални част от общите части на етажната собственост. Същото мнозинство е определено и в чл. 17, ал. 2, т. 6 от ЗУЕС, за вземане на решение за поставяне на рекламни или технически съоръжения на сградата и т. н.

Наведените в жалбата доводи и мотивите на административния орган обосновават наличието на спор между страните по отношение на фактите, установени в хода на административното производство, относно валидността и законността на решението на ОС на ЕС.

По делото е приложен протокол от 18.07.2019г на ОС на ЕС ведно със списък към него на повече от 50 на сто от представените идеални части от общите части в който е обективизирано решение, за осъществяване видеонаблюдение в сградата. Действително, както твърди жалбоподателката решението на ОС на ЕС е взето след депозиране на жалбата й до КЗЛД, респ. след като камерите вече са монтирани по външната фасада на ап.51. По делото обаче, е представен на л.97 и сл. списък на живущите, дали съгласието си на 20.01.2019г., тоест преди депозиране жалбата до КЗЛД на В. К., за поставяне видеонаблюдение на общите части и прилежащия към блока паркинг. Посочената „подписка“ безспорно обективизира знание и съгласие на подписалите я, живущи във входа за монтиране камери за видеонаблюдение. Въпреки, че не е озаглавена, формално не е наименувана Протокол на ОС на ЕС , следва от съдържанието й , че е формирано съгласие за монтиране на камери. Тази подписка по същество представлява решение на ОС на ЕС. Жалбоподателката навежда доводи за липса на решение на ОС на ЕС. Настоящият състав на съда обаче, не е компетентен да извършва контрол по законосъобразността на този документ /подписка/ и инкорпорираното в него решение на ОС на ЕС. Редът

за оспорване на законосъобразността на решение на ОС на ЕС е установен в нормата на чл. 40 от ЗУЕС, съгласно който всеки собственик може да иска отмяна на незаконосъобразно решение на общото събрание, като подаде молба в 30-дневен срок от получаването на решението по реда на чл. 16, ал. 7. Компетентен да се произнесе по нея е районния съд по местонахождението на етажната собственост. По делото липсват доказателства за оспорване на взетото решение за извършване на видеонаблюдение по съответния законов ред пред районния съд по местонахождението на етажната собственост, предвид на което това решение следва да се счита за влязло в сила. С оглед така установения специфичен ред за оспорване на законосъобразността на решенията на ОС на ЕС, настоящият съдебен състав намира, че не е компетентен да осъществи контрол, дори и инцидентен, по отношение на неговата законосъобразност, в т.ч. валидно формирана воля, в настоящото съдебно производство. Предвид изложеното, следва да се приеме, че е налице валидно взето решение на общото събрание за монтирането на камери за видеонаблюдение на „общите части и прилежащия към блока паркинг“.

При проверката е установено, че действително камерата която работи заснема паркинга пред входа на блока и подстъпа към входа, тоест в съответствие с решението на ОС на ЕС. Според съда и с оглед разпоредбата на чл.38 от ЗС посочените части представляват общи части на ЕС. Дворът, извън застроената му част върху който в случая е разположен паркинга е сред изрично изброените в чл. 38 ЗС като обща част. Проблемът за ползване на част от дворното място като паркинг следва да се разгледа на плоскостта на института на етажната собственост. П. изграден върху дворното място, извън застроената част е обща част на ЕС. Процесният терен – паркинг се намира пред входа на сградата. Според съдебната практика паркинг изграден върху незастроената част от дворното място върху което е построена сградата не представлява самостоятелен обект на правото на собственост. ЗУТ не допуска /по арг. от чл.37 / изграждането на открит паркинг като самостоятелен обект на собственост в дворното място или върху друга обща част на сградата. Процесният паркинг не притежава характеристиките самостоятелност и обособеност. Аргумент, подкрепящ тезата за несамостоятелния характер на паркинга до сгради, намиращи се в режим на етажна собственост е и легалната дефиниция, дадена в § 1, т. 2 ДР на ЗУЕС относно понятието за "Прилежаща площ към сграда в режим на етажна собственост", което е част от територията на поземлен имот с комплексно застрояване, в който е построена сградата в режим на етажна собственост и която включва заедно или поотделно обекти като озеленени площи, площадки за игра, места за паркиране и други.

Взетото от живущите в блока на 20.01.2019 г. решение касае "изграждане на система на видеонаблюдение на общите части" на сградата в режим на етажна собственост, каквито по смисъла на ЗУЕС е прилежащия към блока паркинг и подстъпа към входа. Ето защо, съдът приема, че И. П. Н. е действал при наличие на валидно взето решение, като извършеното наблюдение е в съответствие с чл.6 пар.1 от Регламент 2016/ 679. Допустимо е видеонаблюдението чрез монтираните камери заснемащи общи части на ЕС. Не е налице друго наблюдение извън общите части на ЕС. Осъществяването

видеонаблюдение е основано на изрично съгласие на ОС на ЕС и преследва законна цел – опазване личността и имуществото на живущите в блока лица.

Въз основа на изложеното настоящият състав счита, че оспореното решение на Комисията за защита наличните данни е законосъобразно, постановено при правилното приложение на материалния закон, без допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, което налага отхвърляне на оспорването.

Относно разноските: С оглед изхода на спора, на жалбоподателя не се дължат разноски. Ответникът не претендира юриск. възнаграждение. Заинтересованата страна претендира разноски поради което и по арг. от чл.143, ал.3 и ал.4 от АПК и с оглед изхода на спора следва да се присъдят в размер на 360 лв заплатено адвокатско възнаграждение.

Водим от горното, Административен съд София-град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалба на В. В. К. срещу Решение № ППН-01-157/ 2019г от 1.11.2019г на Комисията за защита на личните данни

ОСЪЖДА В. В. К. да заплати на И. П. Н. разноски в размер на 360 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от връчване на преписи на страните.

съдия: